

Forfatter: Harriet Vilhelmine Bentzon, 1861-1945

Titel: Udrag fra BREV TIL: Drachmann, Andreas Georg FRA: Drachmann, Holger Henrik Herholdt (1864-03-28)

Citation: Harriet Vilhelmine Bentzon, 1861-1945: "Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem", i *Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem*, Gyldendalske Boghandel - Nordisk, s. 31. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991800-000-shoot-idm140619130840208.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jeg kan tænke at Du allerede er begyndt at tvivle om, at jeg vil indfri mit Løfte til Dig med Hensyn til at skrive Dig til, men Grunden hvorfor det har trukket saalænge ud ligger i den Omstændighed, som jeg allerede før har observeret under mit Ophold i Ferierne hernede, nemlig at Dagene løbe med en saa utrolig Hurtighed, at man synes at der ikke gives Tid til andet end til at gaae fra det ene Maaltid til det andet. I Aften er jeg endelig tyet ovenpaa, og sidder nu her i Gjæsteværelset medens der er stort Selskab nedenunder, som taler, leer, synger og spiller, saaat det næppe er mig muligt at holde Tankerne samlede ved Papiret, og som rimeligviis bevirker, at Tankegangen deri just ikke bliver den klareste. Imidlertid vil jeg dog trods alle disse Vanskeligheder, der frembyde sig, forsøge at gjøre det mest mulige udaf den Time, der er skjænket mig af Datteren i Huset til at forlade Selskabet i. Istedetfor at begynde med at beskrive min Udreise og dernæst gaae over til mit Ophold her, vil jeg gaae den modsatte Vei og først tale om min Hjemreise, da det er et Capitel, som har vist sig indeholdende flere Vanskeligheder end jeg fra Begyndelsen af troede. Jeg havde nemlig først haft i Sinde at tage hjem i Morges med Dampskibet, men her mødte mig strax den første Vanskelighed. Vi var Alle inviteret til et storartet Gilde i Havreholm, hvorfra vi kom hjem i ganske skikkelig borgerlig Tid, Klk. 4 i Morges, og ikke nok hermed, men da vi havde kjørt hjem i et rygende Snefog og bidende Kulde, og af den Grund var blevne aldeles stive i alle Lemmer, bleve vi ved vor Hjemkomst oplivede med rygende hede Thevandsknægte, hvilket bevirkede at vi først kom i Seng Kl. 5 med mere end en halv Hat paa, hvilket atter bevirkede at hele Huset sov langt udover Dampskibstiden, sov til langt opad Dagen. Jeg maatte altsaa bestemme mig til at tage hjem med Diligencen imorgen Formiddag, men da jeg sendte Bud efter Billet var alle Pladser optagne. Jeg har nu altsaa kun 2 Udveie tilbage, den Ene, at tage med Natdiligencen Klk. 12 (hvorved jeg udsætter mig for at fryse halvt ihjel og ankomme Klk. 4 om Morgen til Byen), den anden (som ogsaa Frederik vælger) at tage med Dampskibet Onsdag Morgen (hvorved jeg udsætter mig forat komme noget for sildig, saaat jeg gaaer Glip af en Dansk- og maaske en Historietime). Jeg har derfor troet, endskjønt jeg veed at Du ikke er megets. 32for, at rende til Noget i den Ilte Time med Tungen ud af Halsen og dog alligevel at udsætte sig for at komme forsiide, at jeg helst burde vælge det sidste Ultimatum, saaledes at jeg løber sporenstregs fra Dampskibet op til Skolen, hvor jeg da blot behøver at forklare Rector Sagens Sammenhæng, saaat jeg ikke kan komme i nogen Uleilighed fra den Side. Du vil altsaa see mig paa Onsdag Eftermiddag efterat jeg er vendt tilbage fra et Ophold her i Gurre, som jeg blot behøver at angive som ligesaa underholdende som mine andre Ophold hernede i andre Ferier, og som jeg, hvis Du ønsker det, skal udvikle for Dig mere detailleret end nu. Der er nemlig allerede bleven kaldt 2 Gange paa mig, og endskjøndt jeg gjerne ønskede, som jeg altid gjør naar jeg først er kommen ind i et Brev, at skrive lidt mere, og især fortælle Dig om den Godhed og hjertelige Gjæstfrihed jeg nyder, og den behagelige Omgang jeg har med elskværdige Familier i Omegnen, samt om den ubundne Frihed hvormed jeg kan overgive mig til mine kjæreste Beskjæftigelser, at tegne og male og at drive omkring uden bestemt Maal og Grændse i Guds frie Natur, i de store Skove, — saa maa jeg desværre nu stoppe mod at sende mine hjerteligste Hilsner til hele Familien hjemme og især til Dig fra Din hengivne Søn